

WIARA I ZAUFANIE

- Wiara i zaufanie - to potężne, duchowe moce człowieka, które się wzajemnie uzupełniają i są nierozdzielnie uzależnione od siebie. Spokojnie więc można powiedzieć, że te dwa pojęcia są niemal równoznaczne, tzn. że tam, gdzie nie ma żywej wiary w Słowo Boże, tam też brak zaufania do Boga, albo gdzie brak zaufania do Boga, tam oczywiście nie ma żywej wiary w Boga, ani w Słowo Boże. Mówiąc więc "wiara" rozumiemy "zaufanie", zaś mówiąc "zaufanie" rozumiemy "wiara".

- Owocność tych cnót zależy od stopnia ich żywotności. Wiara człowieka w Słowo Boże jest żywa tam, gdzie jest zaufanie człowieka do Boga. Tak więc im większe zaufanie pokładane w Bogu, tym żywsza wiara w Boga, im żywsza wiara w Słowo Boże, tym większe zaufanie Słowu Bożemu.

- **Wiara** wraz z miłością i nadzieją należy do tzw. cnót Boskich, gdyż w sposób najbardziej bezpośredni jednoczą człowieka z Bogiem i są najważniejszymi w życiu człowieka. Zbawcze Dzieło Jezusa Chrystusa staje się owocnym w życiu człowieka wszędzie tam, gdzie te cnoty istnieją. One to są dla człowieka transformatorami łaski Bożej, która prowadzi do wszelkiego właściwego poznania, a dalej, zgodnie z Wolą Ojca Niebieskiego, do duchowego nawrócenia, uleczenia, uzdrowienia i uświęcenia człowieka.

- U św. Pawła znajdujemy następujące wyjaśnienie tejże fundamentalnej cnoty, która pomaga i ułatwia nam ratowanie Życia Wiecznego: **"Wiara jest poręką tych dóbr, których się spodziewamy, dowodem tych rzeczywistości, których nie widzimy."** (Hbr 11,1).

Wspaniałe wyjaśnienia tej cnoty daje nam też Nowy Katechizm Kościoła:

♦ (1814) "Wiara jest cnotą teologiczną, dzięki której wierzymy w Boga i w to wszystko, co On nam powiedział i objawił, a co Kościół święty podaje nam do wierzenia, ponieważ Bóg jest samą Prawdą. Przez wiarę **«człowiek z wolnej woli cały powierza się Bogu»** (Dei Verbum, 5). Dlatego wierzący stara się poznać i czynić Wolę Bożą. **«Sprawiedliwy z wiary żyć będzie»** (Rz 1,17). Żywa wiara **«działa przez miłość»** (Ga 5,6). - Dar wiary trwa w tym, kto nie zgrzeszył przeciw niej. Jednak **«bez uczynków 'wiara' jest martwa»** (Jk 2,26); wiara, pozbawiona nadziei i miłości, nie jednoczy wiernego w sposób pełny z Chrystusem i nie czyni go żywym członkiem Jego Ciała."

♦ A w innym miejscu czytamy: (143) "Przez wiarę człowiek poddaje Bogu całkowicie swój rozum i swoją wolę. Całą swoją istotą człowiek wyraża przyzwolenie Bogu Objawicielowi. Pismo święte nazywa odpowiedź człowieka objawiającemu się Bogu «posłuszeństwem wiary»."

- Cała ta nauka Kościoła opiera się oczywiście na Zasadach Ewangelii Jezusa i na wyjaśnieniach apostoelskich.

- Apostoł Narodów, św. Paweł, chcąc nas pouczyć, zachęcić, dodać otuchy oraz wzmocnić na drodze zbawienia, w drodze ku Bogu, opisuje bardzo wyczerpująco niemal wszystko, do czego wiara nas prowadzi i co przez nią możemy osiągnąć:

- **"Dzięki niej** to przodkowie otrzymali świadectwo.
- **Przez wiarę** poznajemy, że Słowem Boga światy zostały tak stworzone, iż to, co widzimy, powstało nie z rzeczy widzialnych.
- **Przez wiarę** Abel złożył Bogu ofiarę cenniejszą od Kaina, za co otrzymał świadectwo, iż jest sprawiedliwy. Bóg bowiem zaświadczył o jego darach, toteż choć umarł, przez nią jeszcze mówi.
- **Przez wiarę** Henoch został przeniesiony, aby nie oglądał śmierci. I nie znaleziono go, ponieważ Bóg go zabrał. Przed zabraniem bowiem otrzymał świadectwo, iż podobał się Bogu. Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu. Przystępujący bowiem do Boga musi uwierzyć, że [Bóg] jest i że wynagradza tych, którzy Go szukają.
- **Przez wiarę** Noe został pouczony cudownie o tym, czego jeszcze nie można było ujrzeć, i pełen bojaźni zbudował arkę, aby zbawić swą rodzinę.
- **Przez wiarę** też potępił świat i stał się dziedzicem sprawiedliwości, którą otrzymuje się przez wiarę.
- **Przez wiarę** ten, którego nazwano Abrahamem, usłuchał wezwania Bożego, by wyruszyć do ziemi, którą miał objąć w posiadanie. Wyszedł nie wiedząc, dokąd idzie.
- **Przez wiarę** przywędrował do Ziemi Obiecanej, jako ziemi obcej, pod namiotami mieszkając z Izaakiem i Jakubem, współdziedzicami tej samej obietnicy. Oczekiwał bowiem miasta zbudowanego na silnych fundamentach, którego architektem i budowniczym jest sam Bóg.
- **Przez wiarę** także i sama Sara, mimo podeszłego wieku, otrzymała moc poczęcia. Uznała bowiem za godnego wiary Tego, który udzielił obietnicy. Przeto z człowieka jednego, i to już niemal obumarłego, powstało potomstwo tak liczne, jak gwiazdy niebieskie, jak niezliczony piasek, który jest nad brzegiem morskim.
- **W wierze** pomarli oni wszyscy, nie osiągnąwszy tego, co im przyrzeczono, lecz patrzyli na to z daleka i pozdrawiali, uznawszy siebie za gości i pielgrzymów na tej ziemi. Ci bowiem, co tak mówią, okazują, że szukają ojczyzny. Gdyby zaś tę wspominali, z której wyszli, znaleźliby sposobność powrotu do niej. Teraz zaś do lepszej dążą, to jest do niebieskiej. Dlatego Bóg nie wstydy się nosić imienia ich Boga, gdyż przysposobił im miasto.
- **Przez wiarę** Abraham, wystawiony na próbę, ofiarował Izaaka, i to jedyne syna składał na

ofiare, on, który otrzymał obietnicę, któremu powiedziane było: Z Izaaka będzie dla ciebie potomstwo. Pomyślał bowiem, iż Bóg mocen wskrzesić także umarłych, i dlatego odzyskał go, jako podobieństwo (śmierci i zmartwychwstania Chrystusa).

- **Przez wiarę** w przyszłość Izaak pobłogosławił Jakuba i Ezawa.
- **Przez wiarę** umierający Jakub pobłogosławił każdego z synów Józefa i pochylił się głęboko przed wierchołkiem jego łaski.
- **Przez wiarę** konający Józef wspomniął o wyjściu synów Izraela i dał zlecenie w sprawie swoich kości.
- **Przez wiarę** Mojżesz był ukrywany przez swoich rodziców w ciągu trzech miesięcy po swoim narodzeniu, ponieważ widzieli, że powabne jest dzieciątko, a nie przerazili się nakazem króla.
- **Przez wiarę** Mojżesz, gdy dorósł, odmówił nazywania się synem córki faraona, wolał raczej cierpieć z ludem Bożym, niż używać przemijających rozkoszy grzechu. Uważał bowiem za większe bogactwo znoszenie zniewag dla Chrystusa niż wszystkie skarby Egiptu, gdyż patrzył na zapłatę.
- **Przez wiarę** opuścił Egipt, nie uląkłszy się gniewu królewskiego; wytrwał, jakby (na oczy) widział Niewidzialnego.
- **Przez wiarę** uczynił Paschę i pokropienie krwią, aby nie dotknął się ich ten, który zabijał to, co pierworodne.
- **Przez wiarę** przeszli Morze Czerwone jak po suchej ziemi, a gdy Egipcjanie spróbowali to uczynić, potonęli.
- **Przez wiarę** upadły mury Jerycha, gdy je obchodzili dokoła w ciągu siedmiu dni.
- **Przez wiarę** nierządnicą Rachab nie zginęła razem z niewierzącymi, bo przyjęła gościnnie wysłanych na zwiady.
- **I co jeszcze mam powiedzieć?** Nie wystarczyłoby mi bowiem czasu na opowiadanie o Gedeonie, Baraku, Samsonie, Jeftem, Dawidzie, Samuelu i o prorokach, którzy przez wiarę pokonali królestwa, dokonali czynów sprawiedliwych, otrzymali obietnicę, zamknęli paszcze lwom, przygasili żar ognia, uniknęli ostrza miecza i wyleczyli się z niemocy, stali się bohaterami w wojnie i do ucieczki zmusili nieprzyjacielskie szyki. Dzięki dokonaniom przez nich wskrzeszeniom niewiasty otrzymały swoich zmarłych. Jedni ponieśli katusze, nie przyjąwszy uwolnienia, aby otrzymać lepsze zmartwychwstanie. Inni zaś doznali zelżywości i biczowania, a nadto kajdan i więzienia. Kamienowano ich, przerzynano piłą, (kuszono), przebijano mieczem, tułali się w skórach owczych, kozich, w nędzy, w utrapieniu, w ucisku - świat nie był ich wart - i błakali się po pustyniach i górach, po jaskiniach i rozpadlinach ziemi. A ci wszyscy, choć ze względu na swą wiarę stali się godni pochwały, nie otrzymali przyrzeczonej obietnicy, gdyż Bóg, który nam lepszy los zgotował, nie chciał, aby oni doszli do doskonałości bez nas." (Hbr 11,2-40).

- **"I my zatem mając dokoła siebie takie mnóstwo świadków,** odłożywszy wszelki ciężar, (a przede wszystkim) grzech, który nas łatwo zwodzi, winniśmy wytrwale biec w wyznaczonych nam zawodach. Patrzmy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonala. On to zamiast radości, którą Mu obiecywano, przecierpiał krzyż, nie bacząc na (jego) hańbę, i zasiadł po prawicy Tronu Boga. Zastanawiajcie się więc nad Tym, który ze strony grzeszników taką wielką wycierpiał wrogość przeciw sobie, **abyście nie ustawali, złamani na duchu.**" (Hbr 12,1-3).

Te pouczenia św. Pawła o sensie, znaczeniu i mocy wiary w Boga oraz o ufności pokładanej w Bogu, powinny nam bardzo pomóc w dalszych rozważaniach Słowa Bożego. - Światło Ducha Świętego zawarte w każdym Słowie Bożym, które jeżeli będzie się Je codziennie uważnie rozważać, pomoże nam coraz lepiej rozpoznać Wolę Ojca Niebieskiego i coraz lepiej wypełnić ją tak, abyśmy w Bożym Pokoju i Szczęściu, mimo wielu trudności i przeciwności, które szatan ciągle gotuje człowiekowi, mogli iść przez życie doczesne ku Życiu Wiecznemu - przez ziemię do Nieba - i abyśmy na końcu osiągnęli to, czego **"... ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują."** (1 Kor 2,9).

- Najlepszy przykład zarówno żywej wiary w Słowo Boże, w Boga jak i pełnego zaufania Bogu, Słowu Bożemu, widzimy w życiu Matki Najświętszej, Niepokalanej Dziewicy Maryi. - W Nowym Katechizmie czytamy na ten temat:

♦ (506) "Maryja jest dziewicą, ponieważ Jej dziewictwo jest znakiem Jej wiary «nie skażonej żadnym wątpliwym» i Jej niepodzielnego oddania się woli Bożej. Właśnie ta wiara pozwala Jej stać się Matką Zbawiciela: Beatior est Maria percipiendo fidem Christi quam concipiendo carnem Christi. - «Maryja jest bardziej błogosławiona przez to, że przyjęła Jezusa wiarą, niż przez to, że poczęła Go cieleśnie»."

- We wszystkich rozważaniach, jak też w codziennym życiu, musimy pamiętać o tym, że im więcej człowiek oddala się od wiary w Słowo Boże, tym bardziej oddala się od Boga i tym bardziej zagrożone są pokój i szczęście - osobiste, rodzinne, narodowe oraz na całym świecie. - Jedynie więc powrót wszystkich ludzi do wiary w Prawdę Słowa Bożego, w Zasady Ewangelii Jezusa Chrystusa, a więc sprawiedliwe życie wobec Boga i wszystkich ludzi, mogą przywrócić światu trwałą pokój i szczęście. Dlatego tak ważnym jest nasze apostołstwo **codziennej, wspólnej modlitwy z rozważaniem Słowa Bożego**, zwłaszcza w rodzinach czy w różnych grupach, jak również **codzienne rozważanie Słowa Bożego przez osoby samotne**.

- Każdy może przyczynić się do upowszechnienia tego apostołstwa Samarytańskiego Ruchu Maryi - JEDNOŚĆ - Płomienia Miłości Niepokalanego Serca Maryi, a uczyni to tym chętniej i radośniej, jeżeli zda sobie sprawę, że to apostołstwo prowadzi do odbudowania Bożej Jedności wśród ludzi, a w ten sposób przyczynia się on do uratowania lub wzmocnienia pokoju i szczęścia wszędzie tam, gdzie ich brak.

- Jeżeli np. w czasie naszej jednej z niedzielnych misji Wielka Nowenna dotarła do tysiąca rodzin i jeżeli ten tysiąc rodzin codziennie czyta i rozważa to samo Słowo Boże, to widzimy, jak wielką, wspaniałą JEDNOŚĆ myślenia, działania, a nawet uczuć, buduje w tej parafii właśnie SŁOWO BOŻE, czyli sam JEZUS!

- A jeżeli takich parafii będzie tysiące, to szybko możemy sobie wyobrazić, jaką JEDNOŚĆ w tych milionach rodzin całego narodu, czy całego świata, zbuduje JEZUS - SŁOWO BOŻE - oraz jaki pokój i szczęście wypłyną z tej jedności!

**PRZEKONUJcie więc WSZYSTKICH o konieczności codziennej,
wspólnej modlitwy z rozważaniem SŁOWA BOŻEGO.**

"Wszystko, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest NASZA WIARA. Kto zwycięża świat, jeśli nie ten, KTO WIERZY, że Jezus jest Synem Bożym? Kto wierzy w Syna Bożego, ten ma w sobie świadectwo Boga, kto nie wierzy Bogu, uczynił Go kłamcą, bo nie uwierzył świadectwu, jakie Bóg dał o swoim Synu." (1 J 5,4-5.10)

"Ufność, którą w Nim pokładamy, polega na przekonaniu, że wysłuchuje On wszystkich naszych prośb ZGODNYCH Z JEGO WOLĄ." (1 J 5,14)

[Słowo Boże: Mk 10,16](#)

🕒 01.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

[Słowo Boże: Mk 2,25-28](#)

🕒 02.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

[Słowo Boże: Hbr 1,1-3](#)

🕒 03.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

[Słowo Boże: J 14,24-27](#)

🕒 04.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: Mt 6,29-33

⌚ 05.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: Mk 4,38-41

⌚ 06.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: Mk 2,5-12

⌚ 07.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: Mk 13,21-23

⌚ 08.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: Mk 16,15-16

⌚ 09.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: Mt 17,19-20

⌚ 10.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: Mk 4,37-41

⌚ 11.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: Mk 9,20-29

⌚ 12.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: Mt 14,26-31

⌚ 13.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: Mt 17,19-20

⌚ 14.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: Mt 9,27-30a

⌚ 15.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: Mt 21,28-32

⌚ 16.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: Mt 21,18-22

⌚ 17.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: J 1,1-5.11-12

⌚ 18.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: J 3,13-16

⌚ 19.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: J 3,17-18

⌚ 20.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: J 17,20-21

⌚ 21.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: J 14,12-13

⌚ 22.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: J 16,26-27

⌚ 23.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: ?k 1,13-20

⌚ 24.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

S?owo Bo?e: ?k 1,41-45

⌚ 25.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

Słowo Boże: J 20,24-29

🕒 26.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

Słowo Boże: Mk 18,1-8

🕒 27.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)

Słowo Boże: Ps 71,5-9

🕒 28.02.26 ♦ [WIARA I ZAUFANIE](#)
